

[Jimmy Stahr]

nødvendigt at gøre isolationen så kort som mulig, og her tror jeg, at en overgrænse kan være på sin plads. Vi ved jo også alle, hvordan en sag kan fremskyndes, hvis der er opstillet et endeligt tidspunkt.

Jeg har bemærket, at et mindretal i udvalget nævner 2 måneder som en overgrænse, og det er selvfølgelig også en mulighed. Men alt andet lige vil jeg gerne være med til en forhandling om et kortere tidspunkt end de 3 måneder.

Jeg skal ved samme lejlighed nævne, at det glæder mig, at vi opretholder den delvise isolation. Jeg ville ønske, at vi kunne komme længere ad den vej, og derfor tror jeg heller ikke, at vi skal stoppe diskussionen.

Det var ganske lærerigt for os at se, da retsudvalget i sidste måned var i England, hvilket besvær vi i et fængsel, vi besøgte, havde med at forklare fængselsinspektøren, hvad isolationsfængsel var for noget. Han stod fuldstændig målløs over for det begreb, og jeg følte mig nærmest som kommet fra et tidligere århundrede, da jeg skulle udlægge begrebet. Det skete trods alt i et gammelt, viktoriansk fængsel.

Med hensyn til det andet spørgsmål, spørgsmålet om varetægtsfængsling, så vi også i England, at man dér talte om, at den hurtige metode – det hurtigst muligt at få efterforsket og få sagen bragt for domstolene, en hurtig sagsbehandling og så til afsoning – nok er den bedste måde at gøre det på. Jeg havde hellere set, at justitsministeren havde brugt en del arbejde på den del i stedet for at bruge en del menneskers tid på lovændringer vedrørende ændrede varetægtsbetingelser.

Vi kan ikke gå ind for disse ændringer, hverken når det drejer sig om stramningerne af retshåndhævelsesarresten, eller når det drejer sig om stramningerne af uskadelligørelsesarresten. Det var også det, jeg sagde sidste gang. Det er vigtigt for os, at man bekæmper volden med mange midler, og hånd i hånd med ministeren vil vi meget gerne gå til kamp mod volden. Socialdemokratiet har ikke noget tilovers for voldelige elementer, men vi tror ganske enkelt ikke på justitsministerens midler, altså de midler, der bliver foreslået her.

Jeg har også svært ved at se ministerens linje, hvis han gerne vil være med til at dæmpe volden. Alkohol f.eks. er en meget væsentlig årsag til vold. Hvad har regeringen

gjort for at mindske alkoholmisbruget? Intet. For at skabe arbejde og bedre forhold for de unge, hvilket også ville være med til at mindske volden, hvad har regeringen da gjort? Intet. Tværtimod, som vi hørte her i spørgetiden, er der besparelser. Hvad har regeringen gjort for at sikre en hurtig afsoning? Skåret ned på bevillingerne til midlertidige afsoningspladser. Der er altså tale om, om vi skal tro på det, når ministeren siger, at han gerne vil arbejde for at nedbringe volden. Det er altså svært at se, at netop disse ting skulle være noget særligt, når vi kan foreslå mange andre ting, som jeg mener vil være væsentlig bedre i spørgsmålet om bekæmpelsen af volden.

Jeg kan ikke lade være med at gentage nogle af høringssvarene. Jeg vil gerne citere fra rigsadvokatens svar:

»Uanset at retshåndhævelsessensyn kan tale for en omgående frihedsberøvelse i voldssager, finder jeg, at en regel herom vil komme i strid med de anerkendte varetægtsformål og vil være i disharmoni med de gældende regler om varetægt og de standarder, der er formuleret af Europarådskomiteen.«

Videre om uskadelligørelsesarrest skriver rigsadvokaten:

»Jeg er derfor ikke overbevist om, at der er noget behov for at gennemføre en bestemmelse, der giver videre adgang til uskadelligørelsesarrest i voldssager, og jeg er heller ikke overbevist om, at udvalgets udkast vil åbne mulighed herfor.«

Det er dog en sagkyndig, der udtaler sig her.

Der findes allerede muligheder for at lade ophidsede bøller svale af, og vi behøver ikke en bestemmelse, som i sin værste brug mere ligner en interneringsbestemmelse.

Må jeg til slut i forbindelse med dette lovforslag udtale min forundring over en passus i ministerens fremsættelsestale. Det er dér, hvor ministeren henviser til en Observaundersøgelse, der for nylig har været offentliggjort i Jyllands-Posten. Må jeg generelt sige, at vi i hvert fald fra socialdemokratiets side ikke planlægger vores politik efter meningsmålinger; og jeg finder det specielt forkert, at en minister bruger det som et argument. Vi ved jo alle, hvordan meningsmålinger bliver til, og det, at det har været offentliggjort i Jyllands-Posten, gør det bestemt ikke bedre set med mine øjne. Man skal ikke have været